

Thương Người Có Mươi Bốn Mỗi

(*Thơ Gió Lang Thang / Tranh Lumi*)

Giữa cõi người còn bao nhiêu khổ lụy,
một bàn tay nhân ái đã là ánh bình minh.
Thương nhau từng mỗi nhỏ trong đời sống,
trời sẽ nở hoa trong những trái tim lành.

I. Thương xác bầy mối

1. Cho kẻ đói ăn

Có những cơn đói không nằm trong dạ dày
mà run rẩy trong linh hồn mệt mỏi.
Người ta không chỉ sống nhờ cơm bánh
mà còn bởi Lời ban ra từ trời cao.

Có những linh hồn lang thang trong đêm dài
đói ánh sáng, đói chân lý,
đói một lời thật thà giữa thế gian nhiều giả trá.

Ai cho họ một mảnh bánh của sự thật
là đã nuôi sống cả một đời người.

2. Cho kẻ khát uống

Có những cơn khát không phải của cổ họng
mà của trái tim nứt nẻ trong cô đơn.

Có những người khát một lời an ủi,
khát sự công chính giữa chợ đời nghiêng lệch,
khát một dòng tư tưởng lành
chảy qua sa mạc tâm hồn.

Ai cho họ một giọt nước của lòng nhân
là đã làm mát cả một kiếp người.

3. Cho kẻ rách rưới ăn mặc

Có những tấm áo không dệt bằng sợi vải
mà bằng danh dự và phẩm giá con người.

Khi ta giúp nhau giữ gìn lòng ngay thẳng
giữ một đời sống trong sạch và chân thành
ta đang khoác lên vai nhau
chiếc áo quý hơn mọi gấm vóc.

Áo của tâm hồn
không sờn rách theo năm tháng.

4. Viếng kẻ liệt cùng kẻ tù rạc

Có những thân xác bại liệt trong bệnh tật
và có những linh hồn tê liệt trong tuyệt vọng.

Có những con người
bị giam trong ngục tối của lỗi lầm
hoặc xiềng xích của quá khứ.

Một bước chân thăm viếng
một lời nói dịu dàng
có thể mở một cánh cửa
cho ánh sáng đi vào.

5. Cho khách đỗ nhà

Con người là lũ khách của đời.

Có những buổi chiều linh hồn lạc lối
bóng tối phủ xuống như cơn mưa.

Khi ta mở cửa trái tim
cho một người trú tạm
cho họ một chỗ nghỉ ngơi trong niềm tin
ta đã dựng lên một mái nhà
giữa sa mạc cuộc đời.

6. Chuộc kẻ làm tội

Có những xiềng xích không bằng sắt
mà bằng dục vọng, tội lỗi và vô minh.

Có những linh hồn làm nô lệ
cho bóng tối của chính mình.

Ai cầu nguyện cho họ
ai chìa ra một bàn tay nâng đỡ
là đang dẫn họ ra khỏi đêm dài
bước vào miền tự do
nơi ánh sáng bắt đầu.

7. Chôn xác kẻ chết

Có những người chết trong thân xác
và có những người chết trong linh hồn.

Họ là những chiếc lá khô của quá khứ
lặng lẽ rơi trong gió đời.

Hãy chôn họ trong lòng đất của lòng thương xót
đừng đào bới những vết thương cũ.

Hãy để họ ngủ yên
trong ký ức hiền lành của nhân loại.

II. Thương linh hồn bảy mối

8. Lấy lời lành mà khuyên người

Một lời nói dịu dàng
có thể đổi hướng cả một đời người.

Như ngọn đèn nhỏ trong đêm
soi bước cho kẻ lạc đường.

9. Mở dạy kẻ mê muội

Có những đêm tối sinh ra từ ignorance
khi con người không biết đâu là đường thật.

Ai thấp lên một tia hiểu biết
là đã mở cửa bình minh.

10. Yên ủi kẻ âu lo

Có những trái tim
mang nỗi buồn nặng như đá.

Một cái nắm tay
một lời chia sẻ
có thể làm nhẹ cả bầu trời u ám.

11. Răn bảo kẻ có tội

Không phải bằng phán xét
mà bằng tình thương.

Như người anh đánh thức em mình
khi thấy em đi lạc vào vực tối.

12. Tha kẻ dữ ta

Tha thứ
là chiếc chìa khóa mở nhà tù của hận thù.

Khi ta tha cho người
ta cũng giải thoát chính mình.

13. Nhịn kẻ mất lòng ta

Có những vết thương
không cần trả đũa
mà cần một trái tim rộng lớn hơn.

Sự nhẫn nại
là sức mạnh thâm lặng của tình yêu.

14. Cầu cho kẻ sống và kẻ chết

Lời cầu nguyện
là cây cầu vô hình
nối đất với trời.

Trong lời cầu ấy
người sống được nâng đỡ
và người đã khuất
được nhớ thương trong ánh sáng đời đời.

Kết

Mười bốn con đường của lòng thương xót
đan thành một chiếc thang
từ đất lên trời.

Ai bước từng bậc bằng trái tim nhân hậu
sẽ gặp lại chính mình
trong ánh sáng của tình yêu
không bao giờ tàn.

— *Người Đi Trong Gió • Lữ Khách Bình Minh* ~ | *